

๘-13

- 14 -

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างเทศบัญญัติเทศบาลเมืองมหาสารคาม
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์
พ.ศ. 2540

หลักการ

เพื่อให้การปฏิบัติงานด้านการควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ในเขตเทศบาลเมืองมหาสารคามเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

เหตุผล

เนื่องจากพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ได้ประกาศใช้บังคับ และได้ยกเลิกพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ. 2484 จึงเห็นสมควรที่จะปรับปรุงเทศบัญญัติเรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ขึ้นใหม่ เพื่อให้เหมาะสมกับสภาวะการดำรงชีพของประชาชนในท้องถิ่น อันเป็นการป้องกันอันตรายจากโรคที่เกิดจากสัตว์ โดยกำหนดให้ส่วนหนึ่งส่วนใดของพื้นที่ หรือพื้นที่ทั้งหมดในเขตเทศบาลเมืองมหาสารคาม เป็นเขตควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์

เทศบัญญัติเทศบาลเมืองมหาสารคาม
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์
พ.ศ. 2540

โดยที่เห็นเป็นการสมควรตราเทศบัญญัติเทศบาลเมืองมหาสารคาม เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ ขึ้นไว้บังคับ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 60 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2510 ประกอบกับมาตรา 29 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 เทศบาลเมืองมหาสารคามจึงตราเทศบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาเทศบาลเมืองมหาสารคาม และโดยอนุมัติของผู้ว่าราชการจังหวัดมหาสารคาม ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 เทศบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลเมืองมหาสารคาม เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. 2540”

ข้อ 2 เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลเมืองมหาสารคาม เมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ สำนักงานเทศบาลเมืองมหาสารคามแล้ว 7 วัน

ข้อ 3 นับแต่วันที่เทศบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยกเลิก

(1) เทศบัญญัติของเทศบาลเมืองมหาสารคาม เรื่อง ควบคุมสัตว์ซึ่งเป็นเหตุรำคาญ พ.ศ. 2509

(2) เทศบัญญัติของเทศบาลเมืองมหาสารคาม เรื่อง ควบคุมสัตว์ซึ่งปรากฏว่าไม่มีเจ้าของ พุทธศักราช 2485

บรรดาข้อบัญญัติ เทศบัญญัติ ข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในเทศบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ 4 ในเทศบัญญัตินี้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีเมืองมหาสารคาม

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า ผู้อำนวยการกองอนามัยและสิ่งแวดล้อม

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 และเทศบัญญัตินี้

“การเลี้ยงสัตว์” หมายความว่า การมีสัตว์ไว้ในครอบครองและดูแล เอาใจใส่ บำรุง ตลอดจนให้อาหารเป็นอาจิม

“การปล่อยสัตว์” หมายความว่า การสละการครอบครองสัตว์ หรือปล่อยสัตว์ให้อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์โดยปราศจากการควบคุม

“เจ้าของสัตว์” หมายความว่า รวมถึง ผู้ครอบครองสัตว์ด้วย

อง
35

ลิก
กร
อื่น
เรือ

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายความว่า คอกสัตว์ กรงสัตว์ ที่เลี้ยงสัตว์ หรือที่ขังสัตว์
“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและ
ประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

ข้อ 5 ภายในเขตเทศบาลเมืองมหาสารคาม ให้เป็นเขตควบคุมการเลี้ยงสัตว์และปล่อย
สัตว์ ดังต่อไปนี้

(1) ช้าง	(2) ม้า
(3) โค	(4) กระบือ
(5) สุกร	(6) แพะ
(7) แกะ	(8) ลา
(9) ห่าน	(10) เป็ด
(11) ไก่	(12) สุนัข
(13) แมว	(14) จระเข้
(15) นก	(16) งู

ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกำหนดประเภทและชนิดของสัตว์ที่ต้องควบคุมการ
เลี้ยงเพิ่มเติมหรือควบคุมการปล่อยเพิ่มเติม ทั้งนี้ โดยเฉพาะส่วนใดส่วนหนึ่งหรือเต็มพื้นที่เขต
เทศบาลเมืองมหาสารคาม

ข้อ 6 นอกจากการเลี้ยงสัตว์ตามปกติแล้ว เจ้าของสัตว์จะต้องปฏิบัติดังต่อไปนี้ด้วยคือ

(1) จัดให้มีสถานที่เลี้ยงสัตว์ที่มั่นคงแข็งแรงตามความเหมาะสมกับชนิดและประเภท
ของสัตว์ มีขนาดแสงสว่าง และการระบายอากาศเพียงพอแก่การดำรงชีวิตของสัตว์ มีระบบการ
ระบายน้ำและระบบการบำบัดของเสียที่ถูกต้องลักษณะ

(2) ต้องรักษาสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดอยู่เสมอ

(3) ต้องกำจัดซากสัตว์และมูลสัตว์ให้ถูกสุขลักษณะ

(4) ต้องจัดให้มีการเสริมสร้างภูมิคุ้มกันโรคแก่สัตว์เพื่อป้องกันมิให้โรคติดต่อมาสู่

คน

(5) ให้เลี้ยงสัตว์ภายในสถานที่ของตน

(6) ไม่เลี้ยงสัตว์ในสถานที่ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดห้ามไว้

ข้อ 7 ในกรณีที่มีเหตุสงสัยว่าสัตว์ที่เลี้ยงนั้นเป็นโรคอันอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของ
ประชาชนทั่วไป ให้เจ้าของแยกสัตว์นั้นไว้ต่างหาก และแจ้งให้กองอนามัยและสิ่งแวดล้อมได้
ทราบโดยจะต้องปฏิบัติตามคำแนะนำของสัตวแพทย์หรือพนักงานเจ้าหน้าที่

ข้อ 8 ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกำหนดการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ เฉพาะส่วนใด
ส่วนหนึ่งหรือเต็มพื้นที่เขตเทศบาลเมืองมหาสารคามก็ได้

ความในวรรคแรกมิให้ใช้บังคับแก่การปล่อยสัตว์เพื่อการกุศลตามประเพณีหรือเพื่อ
การขยายพันธุ์

ข้อ 9 เจ้าของสัตว์จะต้องควบคุมดูแลสัตว์ของตนมิให้ก่ออันตรายหรือก่อเหตุรำคาญแก่
ผู้อื่น

ข้อ 10 ห้ามมิให้ผู้ใดเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ตามข้อ 5 ในที่หรือทางสาธารณะซึ่งอยู่ใน
เขตเทศบาลเมืองมหาสารคาม

ข้อ 11 ผู้ใดเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์โดยกระทำการฝ่าฝืนเทศบัญญัตินี้ เจ้าพนักงานท้องถิ่น
เจ้าพนักงานสาธารณสุข และพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจจับและนำสัตว์นั้นไปกักขังในสถานที่
ที่เห็นสมควรได้ และให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นปิดประกาศเรื่องนั้น ๆ ไว้ ณ สำนักงานเทศบาล-
เมืองมหาสารคาม เพื่อแจ้งให้เจ้าของสัตว์มารับคืน ไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่เจ้าพนักงาน
ท้องถิ่นกำหนด

เมื่อได้กักสัตว์ไว้เกินสามสิบวันแล้วยังไม่มีผู้ใดมาแสดงหลักฐานการเป็นเจ้าของเพื่อ
รับสัตว์คืน ให้สัตว์นั้นตกเป็นของเทศบาลเมืองมหาสารคาม

ในกรณีที่การกักสัตว์ไว้ตามวรรคหนึ่งอาจก่อให้เกิดอันตรายแก่สัตว์นั้นหรือสัตว์อื่น
หรือต้องเสียค่าใช้จ่ายมากเกินไปจนเกินสมควร เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะจัดการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์
นั้นตามควรแก่กรณีก่อนครบกำหนดสามสิบวันก็ได้ โดยเงินที่ได้จากการขายหรือขายทอดตลาด
เมื่อได้หักค่าใช้จ่ายในการขายหรือขายทอดตลาด และค่าเลี้ยงดูสัตว์แล้ว ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น
เก็บรักษาไว้แทนสัตว์

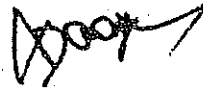
เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นกักสัตว์ไว้โดยมิได้ขายหรือขายทอดตลาดและเจ้าของสัตว์นำ
หลักฐานมาแสดงเพื่อขอรับสัตว์คืนภายในสามสิบวัน เจ้าของสัตว์จะต้องชำระค่าเลี้ยงดูสัตว์ให้แก่
เทศบาลเมืองมหาสารคามตามจำนวนที่ได้จ่ายจริง

หากเจ้าพนักงานท้องถิ่น เจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจพบว่า
สัตว์ที่ปล่อยไว้เป็นโรคติดต่ออันอาจเป็นอันตรายแก่ประชาชนทั่วไป ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมี
อำนาจทำลายหรือจัดการตามที่เห็นสมควรได้

ข้อ 12 ผู้ใดฝ่าฝืนเทศบัญญัติข้อหนึ่งข้อใด มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกิน 1,000
บาท

ข้อ 13 ให้นายกเทศมนตรีเมืองมหาสารคาม มีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ ข้อบังคับคำสั่ง และประกาศเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ 30 เดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2540

(นายสุรจิตร ชนัตตระกุล)

นายกเทศมนตรีเมืองมหาสารคาม

อนุมัติ

(นายวิรัช ทักสมเศรษฐ)

ผู้ว่าราชการจังหวัดมหาสารคาม